

מאת: ד"ר דניאלה קראונה

הבעל המיוסר (?)

התנהגות כזו לעולם?
אני תוהה אם אי פעם הקדשת מחשבה לעניינים כמו מחויבות ולקיימת אחריות על מה שאתה עושה.

בעיניי אין כזה דבר "נסחפתי" או "בלי להתכוון". אדם בוגר מודע לכל מעשיו, וצריך לדעת לקחת אחריות עליהם. אינני מקבלת טענה של "אי שפיות זמנית", או "הכל בגלל בן הזוג המזניח / החברה המפתה". אף אחד לא הפיל אותך בפח!

במצבים כמו שלך אני מאוד ממליצה על טיפול מקצועי אישי עבור הפרטנר הבוגד, על מנת שיוכל להבהיר לעצמו מהן מטרותיו בחיים ומהו סדר העדיפויות שלו.

במסגרת טיפולית הוא מתבגר ומבין יותר את נושא המחויבות לכן הזוג ואת נשיאת האחריות למעשיו.

עושה רושם שהתקשורת בינך לבין אשתך טעונה שיקום וטיפול שורשי, אם היא בכלל תהיה מוכנה לשקול את המשך הקשר. חשוב מאוד ללמוד שעלינו לשלם את המחיר לכל מעשה שאנו עושים, ושיש צעדים בחיים שהם כה חמורים עד שהינם בלתי הפיכים, ואין מהם דרך חזרה. הפגיעה שפגעת באשתך חמורה ביותר. בניית אמון מחדש תהיה, אם בכלל, מורכבת ואיטית.

זהו תהליך הדורש פתיחות מרבית, סבלנות ובעיקר מחויבות.

האם אתה מוכן לכך?

בברכה, דניאלה.

ד"ר דניאלה קראונה, M.A. הינה מומחית בטיפול זוגי ומשפחתי העוסקת בתחום 25 שנה, מנהלת ביה"ס "לפתרון משברים בזוגיות, מיניות וחיי משפחה", ועורכת סדנאות להכנה לזוגיות. מרפאותיה בבית שמש, ירושלים ותל-אביב.
054-5359072, 02-9916521

תומר שלום,
אכן, אתה בהחלט צודק, הכנסת את עצמך לבוכן רציני, ובמו ידיך!

אומר לך מההתחלה - אני נוטה לנקוט עמדה מאוד נחרצת וחד משמעית במצבים של בגידה (וכך באמת קוראים לזה, מעבר לכל המילים היפות). שאלת לדעתי בעניין, ואענה לך במלוא הכנות, למרות שיתכן ותשובתיי אינן תואמות את ציפיותיך. אני אשמור נאמנות לעקרונותיי, ואתה תבחר את הדרך המתאימה לך.

לצערי, אין בי כל רחמים עליך, ואינני יכולה לרכך את תגובתי. אתה בגדת באשתך, ומעלת בדבר הקדוש ביותר בין זוג נשוי.

לדבר שכזה אין תירוצים ואין התנצלויות. יתכן ואשתך השמינה במהלך ההיריון, אבל הריון זה העניק לך את הבת שלך - הבת שלכם.

האם אין זו תמורה משמעותית והרבה יותר חשובה? האם אין זו המתנה הנהדרת ביותר שיכלה להעניק לך? איך אתה יכול לגמול לה בעונש כזה של בגידה כשהיא בסך הכל עברה תהליך טבעי של הריון? הסיפור שלך מעלה שאלות נוספות: במשך כמה זמן בגדת באשתך? אולי אפילו מהתחלת הנישואין? האם אתה באמת מתחרט על מעשיך, או רק על כך שנתפסת? מה היה קורה לו לא נתפסת? חשוב מאוד שתתן לעצמך דין וחשבון. לא הזכרת

בכלל את תגובתך. האם היא דורשת להיפרד? האם היא מוכנה לסלוח לך?

אתה לא ענית לשאלה המתבקשת ביותר - האם אתה מוכן להתחייב שלא לחזור על

דניאלה שלום,
שמי תומר (שם בדוי), בחור בן 32, נשוי + ילדה בת שנה וחצי, ואני פונה אלייך בפניה של S.O.S. הכנסתי את עצמי לבוכן של ממש, ואני יודע שאני האשם במצב. אני צריך שתצילי אותי!!!
אולי כדאי שאתחיל מההתחלה... אשתי ואני נשואים מזה ארבע שנים, ולפני חודש היא תפסה אותי "על חם" בוגד בה עם אישה אחרת.

אני יודע מה את חושבת, ואני מבקש שתתני לי הזדמנות להסביר מה קרה. שתדעי לך שאני מאוד אוהב את אשתי ואין לי מושג למה עשיתי את זה. פתאום מצאתי את עצמי באמצע משהו שסחף אותי ופשוט "נשאבתי" פנימה בלי שהספקתי לשים לב!

אני נשבע לך שלא תכננתי את זה, וזה היה הדבר האחרון שחלמתי שיקרה לי. אני מרגיש שנפלתי בפח.

אני לא מעוניין להתגרש. כמו שאמרתי, אני עדיין אוהב את אשתי, ומשוגע על הבת הקטנה שלי.

אולי כדאי שאבהיר, שכבר די הרבה זמן אני כבר לא נמשך אל אשתי. היא מאוד השמינה בהריון, ולא ירדה במשקל אחרי הלידה. ה"חברה" שלי, לעומת זאת מאוד חתיכה, נראית נהדר ומאוד מושכת בעיניי. בעצם מאז שהייתה בשמירת הריון (רוב ההיריון) האינטימיות בינינו נעשתה מאוד מוגבלת, ואי אפשר לומר שנשארה לי הרבה ברירה, אלא למצוא לי מישהי חלופית...

אבל, באמת, זה לא כמו שרואים בסרטים על הבעלים המגעילים האלה שזוממים, ושונאים את הנשים שלהם. אצלי זה פשוט קרה! ולא הייתה לי שום כוונה לפגוע בה. בבקשה דניאלה, עזרי לי!

אני מבולבל, ולא יודע איך להציל את הנישואין שלי.

בתודה, תומר